

[Nathalie Lind]

kunne sige var af mindre betydning, er det, fordi jeg ser noget meget principielt her.

Der har i boligministeriet været anlagt en fortolkning, som man ved nærmere overvejelse når frem til ikke er holdbar. Vel, alle kan begå fejl, det skal jeg ikke i den forstand klandre nogen for. Men det, der interesserer mig, er; hvad vil ministeren gøre for at bringe disse ting i orden? For der er jo andre, der har spurgt i boligministeriet. Hvordan vil man forholde sig for at hjælpe de landmænd, som har haft en medhjælper boende, og som har fået afslag, fordi man har lagt medhjælperens løn oven i familiens indkomst? Og hvad vil man gøre for at orientere kommunerne rundt omkring i landet om, hvordan denne lovgivning i virkeligheden skal fortolkes?

Jeg spørger både om det konkrete og om, hvad man vil gøre for at orientere bedre.

Boligministeren (Erling Olsen):

Det er rigtigt, at det er en lille sag, men det er da mange penge for den, det drejer sig om. Det er også rigtigt, at der er mange principielle aspekter i denne sag.

Vi har i boligministeriet begået en fejl, fordi vi har anlagt en fejl fortolkning, da vi blev ringet op af en kommune, og man mener også at kunne erindre, at der har været andre, som har ringet, men tilfældene kan alligevel tælles på én hånd.

Så er spørgsmålet, hvad man så gør ud over undskyldningen, for den undskyldning kan folk jo ikke leve af. Havde vi nu haft flere penge på ordningen, mener jeg, at vi burde have udsendt et cirkulære til kommunerne og sagt: vi har i nogle enkelte tilfælde fortolket det forkert; hvis nogle har holdt sig tilbage, bedes de komme, så skal vi, straks sørge for, at de bliver ekspederet først og kommer først ind i ordningen.

Nu er vi imidlertid i den situation, at vi har brugt pengene op. Der er ikke flere penge. Vi har skrevet nogle på venteliste, og vi har i nogle tilfælde en mulighed for, at der kan blive tilsagn, der ikke udnyttes, og så kunne de mennesker komme ind dér. Vi har da også i det enkelttilfælde, vi er blevet klar over, givet et betinget tilsagn, og vedkommende rykker op i køen fremfor alle andre. Men hvis vi nu udsendte en generel orientering til kommunerne om, at fejlen var sket – og det kunne der være nogen rimelighed i –

så er vi altså bange for, at der kom andre, som skulle gå ind i køen foran alle dem, der i øvrigt har fået tilsagn. Der er et hensyn at tage til problemets størrelsesorden og til en række administrative og tekniske ting.

Vi er altså endt med at sige: i betragtning af, at pengene er brugt, i betragtning af, at der står en række mennesker på venteliste, og i betragtning af, at vi skønner, det er meget få tilfælde, er vi bange for, at hvis vi gør det, der nok var det principielt rigtige, bedømt umiddelbart, så kunne vi komme til at skabe nogle nye problemer, som kunne blive nok så slemme. Derfor er vi altså endt med i denne sag at føre én mand på venteliste og give resten af samfundet en undskyldning.

Nathalie Lind (V):

Jeg vil da først sige tak til ministeren, fordi ministeren så klart og tydeligt vedstår sit ansvar og vedstår, at der er begået en fejl, altså ikke prøver at lægge ansvaret over på andre. Det har vi jo desværre i visse tilfælde hørt. Det synes jeg netop bekræfter det indtryk, jeg har af boligministeren, at man påtager sig ansvaret.

Men jeg forstår ikke rigtig indholdet i svaret, for hvis det nu er meget få, det drejer sig om, så kan jeg ikke se, at der ville ske så forfærdelig meget ved at sende en meddelelse ud. Vel, der er nogle, der har fået tilsagn, men udnyttes de alle sammen? Hvis de pågældende den dag, de søgte, var blevet behandlet, som de burde behandles, så havde de fået tilskud! Derfor mener jeg, at de må gå forud for dem, der har søgt senere og står på en venteliste. Derfor kan jeg altså ikke i realiteten være så tilfreds med boligministerens svar.

Jeg synes, man skylder disse borgere noget. Jeg sagde, det drejede sig om et mindre beløb, men jeg er fuldstændig klar over, at det er et stort beløb for den enkelte. Man kan spørge, om det er en sag af en sådan betydning, at den bør tages op her i folketinget. Det synes jeg det er. Jeg synes virkelig, det er helt afgørende, at anlægges der en forkert fortolkning fra en central myndigheds side og det erkendes, at den er forkert, så må man stille borgerne, som om fejlen ikke var begået. Det måtte være muligt at finde udveje for det.

Boligministeren (Erling Olsen):